

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2014 r. – Herbert Smith Freehills przeciwko Radzie**(Sprawa T-710/14)**

(2014/C 409/84)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Herbert Smith Freehills LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat P. Wytinck)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji 18/c/01/14 Rady Unii Europejskiej z dnia 23 lipca 2014 r. oraz
- obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący zmierza w niniejszej sprawie do stwierdzenia nieważności decyzji Rady 18/c/01/14 z dnia 24 lipca 2014 r., w drodze której Rada oddaliła wniosek potwierdzający skarżącą o udzielenie dostępu na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾ do niektórych dokumentów dotyczących przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE ⁽²⁾.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Radę art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001 ponieważ i) nie wszystkie wskazane przez Radę dokumenty są objęte zakresem wyjątku dotyczącego ochrony porady prawnej; oraz ii) za ujawnieniem dokumentów wskazanych w następstwie wniosku skarżącej o udzielenie dostępu przemawia interes publiczny.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Radę art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ nie ujawniono żądanych dokumentów w części.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie Rady co do zakresu wniosku skarżącej o udzielenie dostępu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

⁽²⁾ Dz.U. 2014 L 127, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2014 r. – Arcofin i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-711/14)**

(2014/C 409/85)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strony skarżące:* Arcofin SCRL (Schaerbeek, Belgia); Arcopar SCRL (Schaerbeek); i Arcoplus (Schaerbeek) (przedstawiciele: R. B. Martens, A. Verlinden i C. Maczkovics, adwokaci)*Strona pozwana:* Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości w zakresie, w jakim uznano w niej pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym, nakazano państwu belgijskiemu odzyskanie pomocy i zakazano mu dokonywania jakichkolwiek wypłat z tytułu gwarancji na rzecz indywidualnych członków stron skarżących;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2, 3 i 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim artykuły te nakazują państwu belgijskiemu odzyskanie pomocy i zakazują mu dokonywania jakichkolwiek wypłat z tytułu gwarancji na rzecz indywidualnych członków stron skarżących;
- w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strony skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2014/686/UE z dnia 3 lipca 2014 r. [notyfikowanej pod numerem C (2014) 1021 wersja ostateczna] w sprawie pomocy państwa wdrożonej przez Belgię w formie programu gwarancji chroniącego udziały indywidualnych członków spółdzielni finansowych [pomoc państwa SA.33927 (2012/C) (ex 2011/NN)] (Dz.U. L 284, s. 53).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1, art. 108 i art. 296 akapit drugi TFUE, art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾, zasady uzasadniania aktów prawnych, a także naruszenia przepisów proceduralnych dotyczących ciężaru dowodu i jego rozkładu w zakresie, w jakim Komisja niesłusznie i bez przedstawienia uzasadnienia stwierdziła, że strony skarżące były jedynymi rzeczywistymi beneficjentami pomocy.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1, art. 296 akapit drugi TFUE i zasady uzasadniania aktów prawnych oraz błędu w ocenie okoliczności faktycznych w zakresie, w jakim Komisja niesłusznie i bez przedstawienia uzasadnienia stwierdziła, że program gwarancji może zakłócić konkurencję z innymi spółdzielniami i dostawcami produktów inwestycyjnych, a także wpłynąć na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi.
3. Zarzut trzeci, podniesiony tytułem żądania ewentualnego, dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) i art. 108 ust. 2 TFUE oraz oczywistego błędu w ocenie w zakresie, w jakim Komisja niesłusznie uznała, że program gwarancji jest niezgodny z rynkiem wewnętrznym.

Strony skarżące podnoszą, że o ile pomoc państwa została udzielona, powinna ona być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym jako pomoc przeznaczona na zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce belgijskiej w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE.

4. Zarzut czwarty, podniesiony tytułem dalszego żądania ewentualnego, dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 TFUE, art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim oczekiwania, jakie strony w sposób uzasadniony mogły mieć co do zgodności z prawem środka pomocy, sprzeciwiają się żądaniu przez Komisję odzyskania pomocy.
5. Zarzut piąty, podniesiony tytułem jeszcze dalszego żądania ewentualnego, dotyczący naruszenia art. 107 i 108 TFUE oraz rozporządzenia (WE) nr 659/1999, przekroczenia uprawnień lub, co najmniej, naruszenia zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim decyzja Komisji o nakazaniu państwu członkowskiemu przyjęcia szczególnego środka w celu cofnięcia pomocy, który w niniejszym przypadku polega na niedokonywaniu żadnych wypłat na rzecz indywidualnych członków stron skarżących, w sposób oczywisty wykracza poza uprawnienia Komisji lub, co najmniej, jest oczywiście nieproporcjonalna.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 83, s. 1).